

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТЕЛКО УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII

м. К и ї в
3 вересня 2019 року
№ 230-1(I)/2019

Справа № 3-219/2019(4878/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТЕЛКО УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 5, ст. 47).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В. П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „ТЕЛКО УКРАЇНА“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII (далі – Закон).

Згідно з пунктом 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону „цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України „Про Державний бюджет України на 2016 рік“, але не раніше 1 січня 2016 року, крім: підпунктів 3 та 10 пункту 45 розділу I цього Закону щодо запровадження реєстрів заяв про повернення суми бюджетного відшкодування, які набирають чинності з 1 лютого 2016 року; підпункту 2 пункту 52 розділу I цього Закону щодо ставок акцизного податку на алкогольні напої, що підлягають маркуванню марками акцизного податку, який набирає чинності з першого числа третього місяця з дня набрання чинності цим Законом; пункту 58 розділу I цього Закону (щодо доповнення Кодексу статтями 231 та 232) щодо запровадження акцизних накладних при реалізації пального, Єдиного реєстру акцизних накладних та системи електронного адміністрування реалізації пального, який набирає чинності з 1 березня 2016 року“.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

У період з 12 вересня 2016 року по 21 вересня 2016 року працівники Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби України провели фактичну перевірку Товариства щодо дотримання вимог податкового

законодавства України в частині здійснення операцій з реалізації пального без реєстрації платником акцизного податку та перевірку фактичних та/або за даними бухгалтерського обліку обсягів залишку пального станом на 1 березня 2016 року. За результатами перевірок складено акт перевірки від 22 вересня 2016 року, згідно з яким за період з 1 березня 2016 року по 8 червня 2016 року вартість реалізації Товариством пального становила 10 087 936,31 гривень.

На підставі зазначеного акта контролюючий орган прийняв податкове повідомлення-рішення від 6 жовтня 2016 року № 0000404103, за яким до Товариства застосовано штрафні санкції в сумі 10 087 936,31 гривень.

У жовтні 2017 року Товариство звернулося до окружного адміністративного суду міста Києва з клопотанням визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Офісу великих платників податків Державної фіскальної служби України від 6 жовтня 2016 року № 0000404103.

Окружний адміністративний суд міста Києва постановою від 9 жовтня 2017 року у задоволенні адміністративного позову Товариства відмовив.

Київський апеляційний адміністративний суд постановою від 27 лютого 2018 року апеляційну скаргу Товариства залишив без задоволення, а постанову окружного адміністративного суду міста Києва від 9 жовтня 2017 року – без змін.

Верховний Суд постановою від 28 березня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Товариства, касаційну скаргу залишив без задоволення, а постанови окружного адміністративного суду міста Києва від 9 жовтня 2017 року та Київського апеляційного адміністративного суду від 27 лютого 2018 року – без змін.

На думку автора клопотання, положення пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону суперечать принципам верховенства права та стабільності податкового законодавства України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої).

Конституційна скарга Товариства направлена до Конституційного Суду України 29 липня 2019 року, тобто після закінчення строку, встановленого Законом України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, конституційна скарга в цій частині суперечить вимогам пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

З аналізу конституційної скарги випливає, що Товариство не обґрунтувало своїх тверджень щодо неконституційності положень пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону, обмежившись цитуванням окремих положень Конституції України, Податкового кодексу України, а також посиланням на юридичні позиції Конституційного Суду України та практику Європейського суду з прав людини.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТЕЛКО УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 розділу II „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році“ від 24 грудня 2015 року № 909–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**